

Είπαμε ότι ο Μέντζις δεν ήταν αγγελούδι και προσπάθησε χωρίς επιτυχία να θέσει εκτός νόμου το Κομμουνιστικό Κόμμα, ενώ οι μυστικές υπηρεσίες του παρακολουθούσαν και παρενοχλούσαν τους κομμουνιστές συνδικαλιστές (και Ελληνες), όμως δεν προσπάθησε να εξοντώσει το συνδικαλισμό ύπουλα με περιορισμό στις δραστηριότητές του, ούτε έστειλε μαντρόσκυλα εναντίον απεργών όπως έκανε ο Χάουαρντ. Ο Μέντζις δεν σκέφτηκε καν ν' αυξήσει την κερδοφορία του φιλικού οικονομικού κατεστημένου με την εξαθλίωση των εργαζομένων. Κατά τη διάρκεια της πρωθυπουργίας του τα συνδικάτα ευημερούσαν, απεργίες γίνονταν και οι μισθοί αυξήθηκαν κατά 50%(!) μέχρι το 1965 σε σύγκριση με το 1945 επειδή συνέχισε την αυτόματη αναπροσαρμογή των μισθών με την αύξηση στο κόστος ζωής κάθε τρίμηνο, ούτε αποπειράθηκε να καταργήσει τα εργατικά κεκτημένα όπως έκανε ο Χάουαρντ. Διαβάστε τί έγραψε σαν αυθεντικός συντηρητικός στο βιβλίο του *The Forgotten People* (Ο Ξεχασμένος Λαός) το 1942:

“Δεν πιστεύω ότι θα βρείτε την πραγματική ζωή αυτού του έθνους στα μεγάλα πολυτελή ξενοδοχεία, ούτε στα κουτσομπολίστικα δήθεν κοσμικά προάστια, ή στις εξουσίες των οργανωμένων μαζών. Θα τη βρείτε στα σπίτια ανώνυμων και άσημων ανθρώπων που, σε όποια θρησκεία και αν πιστεύουν, βλέπουν τα παιδιά τους σαν την μεγαλύτερη συνεισφορά τους στη συνέχεια της φυλής τους. Το σπίτι είναι το θεμέλιο της πνευματικής υγείας και εγκράτειας, είναι το απαραίτητο στοιχείο για τη συνέχεια και η υγεία του καθορίζει την υγεία της κοινωνίας μας σαν σύνολο”, έγραψε ο Μέντζις, αναγνωρίζοντας ότι ο ρόλος των ανώνυμων και άσημων ανθρώπων είναι πιο σημαντικός από αυτών που συχνάζουν στα μεγάλα πολυτελή ξενοδοχεία και ζουν στα κοσμικά προάστια. “Το σπίτι είναι είναι το θεμέλιο της πνευματικής υγείας και εγκράτειας, είναι το απαραίτητο στοιχείο για τη συνέχεια και η υγεία του καθορίζει την υγεία της κοινωνίας μας σαν σύνολο”, λέει ο συντηρητικός Μέντζις και τί σχέση έχει αυτός με τον δήθεν συντηρητικό Χάουαρντ και άλλους που υπηρετούν τυφλά το οικονομικό κατεστημένο; Αυτούς που μείωσαν τα

Ποιός θα μας φυλάξει από τους φύλακες;

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...

μη

ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΠΡΙΝ ΤΟ ΧΕΙΛΟΣ ΤΟΥ ΓΚΡΕΜΟΥ

Το παραμύθι για την απελευθέρωση της αγοράς και την παγκοσμιοποίηση

ΜΕΡΟΣ Γ'

εισοδήματα του έθνους για ν' αυξήσουν τον πλούτο των κροίσων με μείωση των φόρων που πληρώνουν και με τις ιδιωτικοποιήσεις επικερδών κρατικών επιχειρήσεων; Οι ίδιοι που θυσίασαν την οικογένεια τα Σαββατοκύριακα στο βωμό του κέρδους για να λειτουργούν επτά ημέρες τα μεγάλα καταστήματα;

Ο Μέντζις δεν μείωσε τη φορολογία των πλουσίων, ούτε επιδότησε τις επιχειρήσεις με οικονομική ενίσχυση των φτωχών από τον κρατικό κορβανά για να εργάζονται με φθινό μεροκάματο χωρίς να πεινάσουν. Δίχως πλούτη από τα ορυκτά, όταν η Αυστραλία ζούσε στην πλάτη των αρνιών όπως έλεγαν τότε και χωρίς ιδιωτικοποιήσεις, στην εποχή του Μέντζις κατασκευάστηκε το μεγαλύτερο δημόσιο έργο στην ιστορία της Αυστραλίας, ο υδροηλεκτρικός Snowy Mountains με σημερινό κόστος \$6 δις, χωρίς να χρεοκοπήσει τη χώρα, επειδή υποχρέωνε τους πλούσιους να πληρώνουν τους φόρους που τούς αναλογούσαν. Αντίθετα, πού είναι τα μεγάλα έργα του Χάουαρντ που χρησιμοποίησε τα φημισμένα πλεονάσματα στον κρατικό προϋπολογισμό και τα χρήματα από τις ιδιωτικοποιήσεις για να μειώνει τον φόρο εισοδήματος και ν' αποθηκεύει χρήματα για το... μέλλον; Με τον Μέντζις δεν υπήρχαν παράπονα για τη λειτουργία και κατάσταση των υποδομών, με τον Χάουαρντ παραμελήθηκαν οι υποδομές και είδαμε το χάλι στα νοσοκομεία, στα σχολεία, στους σιδηροδρόμους, στα λιμάνια και τους δρόμους.

Με δυο λόγια, ο Μέντζις ήταν

αυθεντικός συντηρητικός και ο δήθεν “συντηρητικός” Χάουαρντ ήταν ένας αναχρονιστικός πολιτικός που ήθελε να μεταφέρει την Αυστραλία και το λαό της στο δικό του κόσμο πριν εκατό και πλέον χρόνια με άθλιες συνθήκες εργασίας. Όμως, θα ήταν άδικο να ρίξουμε όλο το βάρος της ευθύνης στις αδύναμες πλάτες του Χάουαρντ, επειδή δεν είναι άμοιροι ευθυνών οι... σοσιαλιστές Μπομπ Χόουκ και Πολ Κίτινγκ που άρχισαν τις δικές τους “μεταρρυθμίσεις”, την... απελευθέρωση του τραπεζικού τομέα με αποτέλεσμα οι τέσσερις μεγάλες τράπεζες να κάνουν πέρσι τεράστια κέρδη \$22 δις, την... απελευθέρωση του δολαρίου και την... απελευθέρωση των εργασιακών σχέσεων με συμφωνίες που συνέδεσαν τις αυξήσεις στους μισθούς με την παραγωγικότητα. Να υπενθυμίσω και ότι ο Πολ Κίτινγκ ιδιωτικοποίησε την Commonwealth Bank για να μην υπάρχει έντιμος ανταγωνισμός ανάμεσα στις τράπεζες.

Ο Μπομπ Μέντζις δεν αντιπροσωπεύει την πολιτική μου τοποθέτηση, αλλά διέθεσα πολύ χώρο γι' αυτόν επειδή ήθελα ν' αποδείξω ότι ο νεοφιλελευθερισμός απέτυχε παταγωδώς, ότι η άποψη πως για ν' αναπτυχθεί η οικονομία και να ευημερήσει μια χώρα χρειάζονται μικρότερες κυβερνήσεις και μεγαλύτερες εταιρείες είναι μια απάτη και ότι δεν μπορούμε να εμπιστευθούμε στα μονοπώλια το μέλλον ενός έθνους. Πριν μερικές μέρες δημοσίευσα τα χρέη των εθνών και γέμισε η στήλη μηδενικά από τα τρις και δις που οφείλουν σε άγνωστους τοκογλύφους σχεδόν όλες οι χώ-

ρες της γης. Τα πιο πολλά χρωστούν οι χώρες που αλώθηκαν από τις σοφιστείες των νεοφιλελευθέρων ή νεοσυντηρητικών (neocops).

Πού είναι η ευημερία στην Μέκκα του καπιταλισμού τις ΗΠΑ; Πού είναι η ευημερία στις βασιλίσσες της αποικιοκρατίας, Μεγάλη Βρετανία, Ισπανία, Πορτογαλία, Ιταλία, Ολλανδία και πού κατέληξαν οι θησαυροί που λεηλάτησαν από τις αποικίες τους; Ασφαλώς, όχι στους λαούς τους. Ενα βήμα πριν το χείλος του γκρεμού βρίσκονται όλες και αντιμετώπιζουν τη χρεοκοπία του καπιταλιστικού συστήματός τους επειδή έγιναν θύματα ληστρικών επιθέσεων μιας ομάδας τραπεζών και μονοπωλίων στον εθνικό κορβανά, με τις ευχές και την ενθάρρυνση διεφθαρμένων ή ανίκανων πολιτικών που πίστεψαν ότι η ευημερία των λαών στηρίζεται στην απληστία των κροίσων και όχι στον ιδρώτα των λαών τους. Στην ίδια κατηγορία θα ήταν η Αυστραλία χωρίς την... κομμουνιστική Κίνα, με τις μειώσεις στο φόρο εισοδήματος για να γίνουν οι πλούσιοι πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι. Αφού οι “σοσιαλιστές” μας προσηλυτίστηκαν στον νεοφιλελευθερισμό και έγιναν οι πιο φανατικοί κήρυκές του, επανέρχομαι στον Μέντζις επειδή μόνο η επιστροφή στον παραδοσιακό καπιταλισμό του θα σώσει την παγκόσμια οικονομία: Αύξηση στους φόρους που πληρώνουν οι πλούσιοι και στους μισθούς των εργαζομένων. Οι οικονομίες δεν θ' ανακάψουν με την άγρια φορολογία του σουβλακίου και της τυρόπιτας του φτωχού, ούτε με την εξαθλίωση των εργαζομένων αφού, για ν' ανακτήσουν τις αισθήσεις τους οι ετοιμοθάνατοι οικονομίες, δεν χρειάζονται λίγοι κροίσοι που δεν γνωρίζουν τί να κάνουν τα πλούτη τους, αλλά εκατομμύρια εργαζόμενοι με καλούς μισθούς που θα επανεκκινήσουν τα γρανάζια της οικονομίας με τις αγορές τους. Το δίλημμα για το μέλλον του καπιταλισμού δεν είναι δικό μας, δικό τους είναι και όσο πιο γρήγορα αποφασίσουν να εγκαταλείψουν τη λανθασμένη πορεία τους, τόσο καλύτερα για τους ίδιους και τα κέρδη τους! Επειδή κι' αυτά από τις τσέπες των εργαζομένων βγαίνουν, όπως λέει ο σοφός Έλληνας: Ελλειψη χρημάτων, στάση εμπορίου. Και κερδών προσθέτουμε εμείς...

* Αλέκος Καθάρειος

Σήμερα αποχωρεί μετά από 36 και πλέον χρόνια ως επικεφαλής του ελληνικού προγράμματος της αυστραλιανής κρατικής ραδιοφωνίας SBS, ο Αλέκος Καθάρειος, ένας άνθρωπος που κατέκτησε το σεβασμό της ομογένειας -και όχι μόνο- με τον επαγγελματισμό του, το υψηλό ήθος του και την μετριοφροσύνη του.

Με την αποχώρηση του Αλέκου τελειώνει μια ιστορική περίοδος για την ελληνική κρατική ραδιοφωνία στην οποία πρωταγωνίστησε με σκληρή δουλειά αντιμετώπιζοντας πολλές αντιξοότητες και τις ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις στην ηλεκτρονική δημοσιογραφία με τις αναμφισβήτητες διευθυντικές ικανότητές του. Η απουσία

του ασφαλώς θα γίνει αισθητή, όμως παραμένουν ικανότατοι συνάδελφοι γνωστά ονόματα στα παροικιακά ΜΜΕ που θ' αναλάβουν τη συνέχεια της ελληνικής κρατικής ραδιοφωνίας SBS σε μια πολύ δύσκολη περίοδο για την ομογένεια όπου αναμφισβήτητα η SBS είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της.

Στον φίλο Αλέκο θα ευχηθούμε καλή αποστρατεία με υγεία και ευτυχία κοντά στη σύζυγό του Σοφία, τα παιδιά του, το εγγονάκι του και το... ψάρεμα. Νάσαι πάντα καλά Αλέκο και σ' ευχαριστούμε για το μεγάλο κομμάτι της ζωής σου που αφιέρωσες για την ενημέρωση της ομογένειας στους Αντίποδες.

* Καλόο!

Μια ξανθιά έχει χάσει το γατάκι και το ψάχνει στην γειτονιά.

- Μήπως είδατε ένα μπεζ γατάκι με μία μαύρη βούλα στο κεφάλι; ρωτάει έναν περαστικό.

- Όχι, αλλά γιατί δεν το γράφεις στην εφημερίδα;

- Μα είστε χαζός; Το γατάκι μου δεν ξέρει να διαβάζει!

Ακόμη ένα:

Ένας ελέφαντας και ένα μυρμήγκι περνάνε μια γέφυρα. Αυτή σπάει και πέφτουν κάτω. Τότε το μυρμήγκι λέει:

- Καλά έλεγα εγώ να περάσουμε ένας ένας...